

[Bente Nielsen]

SF foreslår nu, at staten skal yde erstatning til LSD-patienter, som har fået en uhenigtsmæssig behandling. Jeg vil gerne diskutere generelle regler også med SF om, hvordan vi i fremtiden skal klare patientbehandlingsskader, og hvordan vi skal indrette vores erstatningsregler på hele patientbehandlingsområdet i almindelighed, men der er langt herfra og så til at indføre specielle erstatningsregler for LSD-patienter, oven i købet med tilbagevirkende kraft. Det kan vi ikke være med til, og jeg synes, indenrigsministeren har gjort udmærket rede for alle de betæneligheder, der er ved en sådan specialregel.

Herefter vil jeg vende mig mod fremtiden, og jeg har noteret mig, at indenrigsministeren allerede i et stykke tid har haft en arbejdsgruppe til at undersøge omfanget af patientbehandlingsskader ved sygehusene og hos de praktiserende læger, og jeg ved, at denne arbejdsgruppe skulle nå frem til at kunne foreslå nogle fremtidige forsikringsordninger på området. I hele diskussionen om et etisk råd og dets opgaver har vi også været inde på regler for biomedicinske forsøg, og det var vel også en god idé, om erstatningsregler, forsikringsordninger, forhåndsgodkendelser og meget andet blev diskuteret i et sådant forum.

Også diskussionen om et patientklagenævn el. lign., som vi har haft her i folketinget et par gange, bør vel egentlig nævnes i denne sammenhæng, og jeg håber, at indenrigsministeren umiddelbart efter sommerferien kommer med et udspil på dette område.

Den anden del af SFs forslag går ud på, at der skal foretages en ny uvildig undersøgelse af LSD-behandlingen. Heller ikke det punkt kan venstre støtte SF i. Det vil nemlig stort set være umuligt at finde frem til alle de patienter, der har været behandlet med LSD, alene af den grund at mange af journalerne på disse patienter ikke længere eksisterer; hvordan ville man så kunne lave en total undersøgelse?

Det er vist også svært at forestille sig, at en undersøgelse skulle resultere i noget, som ikke har været bekendt og er blevet undersøgt af utallige instanser siden begyndelsen af 1970'erne.

Derfor synes jeg faktisk, vi skal sige tak til indenrigsministeren, hvis hun vil prøve at udarbejde en samlet redegørelse for hele

LSD-sagen, inden vi foretager os noget drastisk fra folketingets side.

Agerschou (SF):

Formålet med SFs forslag er først og fremmest at sørge for, at de patienter, som var udsat for den såkaldte LSD-behandling i begyndelsen af 1960'erne, får erstatning for de konstaterede skader. Ligeegyldigt om man kalder det forsøg, behandling eller noget helt tredje, er der for os ikke skygge af tvivl om, at en meget stor del af patienterne har fået varige og meget alvorlige skader, der direkte kan henføres til selve LSD-behandlingen. Vi vil altså først og fremmest så godt som muligt støtte en gruppe patienter, der er kommet deprimerende meget i klemme. Der skal naturligvis foretages en undersøgelse af, hvilke patienter der har fået varige men af LDS-behandlingen. For os er det fundamentalt, at det er systemet, der skal bevise, at konstaterede fysiske og psykiske skader og omfanget af disse ikke kan henføres til LSD-behandlingen, altså såkaldt omvendt bevisbyrde.

Vi har bemærket, at indenrigsministeren har henvist til, at sagerne kunne behandles ved domstolene. Det er aldeles meningsløst. Også indenrigsministeren må erkende, at de patienter, det drejer sig om, ikke vil have nogen jordisk chance over for systemet i skikkelse af sundhedsstyrelsen og retslægerådet. Det må være folketingets opgave at gribe ind, når en gruppe mennesker på den måde, som det er tilfældet her, lider overlast i behandlingssystemet.

Vi synes alt i alt, at indenrigsministeren ligger alt for meget på maven for sundhedsstyrelsen. Det mener vi ikke der er nogen grund til, tværtimod. Der kunne nævnes Birgit Schriver-sagen og sagen om tildeling af amfetamin til såkaldt hyperaktive børn, der viser, at sundhedsstyrelsen optræder magtfuldkomment og faktisk ikke er sin opgave voksen.

I SF har vi gennem længere tid ikke haft tillid til sundhedsstyrelsens måde at optræde på. Det synes vi heller ikke at indenrigsministeren skulle have. Sundhedsstyrelsens rolle i forskellige sager gennem årene regner vi i SF med at vende tilbage til engang i efteråret.

Vi har mærket os, at flere politikere, der har udtalt sig i sagen, satser på en undersøgelse af, hvorvidt der har været tale om for-